

Balassagyarmati Törvényszék
...../2017/6. szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Nagy Erzsébet ügyvéd (1051 Budapest, Sas u. 4. II/12.B) által képviseltKft. (.....) felperesnek - dr. Bódis Pál ügyvéd (2660 Balassagyarmat, Deák F. u. 9.) által képviselt Órhalom Község Önkormányzata (2671 Órhalom, Rákóczi u. 1.) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Balassagyarmati Járásbíróság által 2017. január 31-én meghozott 9.P.21.025/2014/87. számú ítélet ellen az alperes részéről 88. és a felperes részéről 90. és 92. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék a járásbíróság ítéletét részben megváltoztatja és a marasztalás tőkeösszegét 6.923.525 (Hatmillió-kilencszázhuszonháromezer-ötszázhuszonöt) forintrara felemeli, a tőkéből 3.600.000 Ft után fizetendő késedelmi kamat mértékét 2009. május 6-tól 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes, 2013. július 1-jétől a kifizetésig pedig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékére módosítja.

A fentieket meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 100.000,- (Százezer) Ft fellebbezési perköltséget.

Az ezt meghaladóan felmerült fellebbezési perköltségüket a felek maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A járásbíróság a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban meghozott ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg ÁFÁ-val együtt 6.913.525,- Ft elmaradt vállalkozói díjat és ebből 3.600.000,- Ft után 2009. május 6-tól a kifizetésig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 %-ponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 827.065,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet szerint a megismételt eljárásban a-tól beszerzett iratokból megállapítható volt, hogy a felperes ajánlata ténylegesen nem 5-5 millió forintra, hanem a a tűzoltó szertár felújítása vonatkozásában bruttó 9.794.179,- Ft-ra, a művelődési ház felújítása vonatkozásában pedig bruttó 9.969.492,- Ft-ra szült. Továbbá az iratok közt fellelhető volt a művelődési ház bővített felújítási munkálatainak kivitelezésére a felek között 2008. október 1-jén, 4.969.492,- Ft vállalkozói díj kikötésével megkötött szerződés is, valamint az alperes képviselő testületének 63/2008. számú határozata is, mely szerint a művelődési ház pályázatában szereplő 5 millió forint feletti 4.969.492,- Ft szükséges forrást az alperes a saját költségvetéséből fogja biztosítani.

Ezen bizonyítékok alapján a járásbíróság azt állapította meg, hogy a peres felek között okiratokkal igazolhatóan a művelődési ház felújítására az alperes által elfogadott felperesi árajánlat szerinti 9.969.492,- Ft összegű vállalkozási díj kikötésével jött létre a szerződés, mely átalányár volt. Erre,

valamint az alperes által eddig teljesített 5 millió forintba figyelemmel a felperest ezen munkáért az alperestől további 4.969.492,- Ft vállalkozói díj illeti meg.

A tűzoltó szertár munkálatai vonatkozásában másik vállalkozói szerződés nem került elő, rendelkezésre állt azonban az az építési engedély és műszaki tervdokumentáció, melynek alapján az alperes a 9.749.179,- Ft-os árajánlatot adta, és a tanúként meghallgatott önkormányzati képviselő is úgy nyilatkozott, hogy a kivitelezés költségei messze meg kellett, hogy haladják az 5 millió forintot.

Mindezekre, valamint arra is figyelemmel, hogy a megismételt eljárás során kirendelt igazságügyi szakértő a felperes által a tűzoltó szertáron elvégzett munkálatok díját és költségét 12.000.000,- Ft-on felüli összegre értékelte, az elsőfokú ítélet szerint a művelődési ház vonatkozásában a felek szerződési gyakorlatának alkalmazásával ennél a létesítménynél is okszerűen következtethető, hogy a felek között ténylegesen a tűzoltó szertár bővítési és felújítási munkáinak az elvégzésére is az elfogadott ajánlati árnak megfelelően, bruttó 9.794.179,- Ft-os átalányáron jött létre a szerződés.

Itt azonban nem került elvégzésre minden munka, a felperes szakértő által is alátámasztott előadása szerint 2.283.082,- Ft értékű munkálat maradt el. Ezen felül a szakvélemény szerint a kivitelezés teljes befejezéséhez további 567.064,- Ft összegű munka elvégzése is szükséges lett volna. Mivel pedig a 9.794.179,- Ft összegű vállalkozói díj ez esetben is átalánydíjnak tekintendő, abból le kell vonni az alperes által megfizetett 5 millió forintot valamint az elmaradt munkák értékét, így a tűzoltó szertár vonatkozásában további 1.944.033,- Ft illeti meg a felperest.

Erre figyelemmel a bíróság a felperes által e vonatkozásban a szakvélemény alapján felemelt kereseti kérelmében igényelt további 2.398.926,- Ft erejéig a keresetet elutasította.

Alapvetően ítélte a bíróság azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes számla kibocsátása hiányában nem volt jogosult további vállalkozói díjra, mivel a számlának csak mint pénzügyi bizonylatnak van jelentősége, annak hiánya nem akadályozza a követelés jogszerű érvényesítésének.

Megalapozatlannak találta a bíróság az alperes elévülési kifogását is a felemelt összegek vonatkozásában, kifejtve, hogy az elévülésnek a követelés bírósági úton való érvényesítése folytán történő megszakadása nem korlátozódik arra az összegre, melynek megfizetése iránt a kereset benyújtották, hanem a kereset alapjául szolgáló jogviszonyból eredő valamennyi követelés esetében megvalósul az elévülés megszűnése, azaz nincs akadály, hogy az érvényesített jogviszonyból eredő követelés összege a perben felemelésre kerüljön.

Alapvetően ítélte a bíróság a tűzoltó szertár kivitelezési munkálataival kapcsolatosan az alperes által beszámítási kifogásként érvényesített kötbér igényt is, azzal az indokkal, hogy kötbért csak írásban lehet kikötni, ezzel szemben a felek írásbeli szerződése csak az 5 millió forintos kivitelezési költségre vonatkozott, amely összeg erejéig a szerződés maradéktalanul teljesedésbe ment. Az elvégzendő további 4.794.179,- Ft összegű munkára a kötbér kikötés a szóbeli szerződésre tekintettel nem érvényesül.

A bíróság a felek pernyertességének-pervesztességének arányát a felperes javára 70-30 %-ban meghatározva döntött a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezett. A felperes annyiban kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, hogy a keresetének teljes egészében, azaz az általa a tűzoltó szertár vonatkozásában igényelt további 2.398.926,- Ft erejéig is történő helytadást kérte, valamint az alperes kötelezését a 100.000,- Ft összegű másodfokú perköltsége megfizetésére az általa csatolt megbízási szerződés alapján.

Az elsőfokú ítélet kereseti kérelmet részlegesen elutasító rendelkezése elleni fellebbezésének indokaként előadta, hogy a bíróság döntését az ítélet kihirdetésekor szóban azzal indokolta, hogy az

5 millió forinton felüli többletberuházás elvégzésére és az ellenértéke megfizetésére a felek között szóbeli megállapodás jött létre. Ezzel szemben az írásba foglalt ítélet indokolásában a szerződést átalánydíjas szerződésnek minősítette, aminek nem adta jogi indokát, nem indokolta meg azt sem, hogy a szakvélemény megállapításait e körben miért hagyta figyelmen kívül.

A felperes álláspontja ezzel szemben az, hogy a felek között szóbeli megállapodás született a bővítés kivitelezésére, átalánydíjas szerződés esetén az alperes a szerződés teljes körű teljesítését kikényszerítette volna a felperestől.

Az iratok közt rendelkezésre álló tervdokumentáció, fényképfelvételek alapján a felperes nem vitathatóan e dokumentációk felhasználásával és az időközi alperesi igények szerinti módosításokkal kivitelezte a munkát. Az alperes kívánsága e körben az volt, hogy olyan mértékig készüljön el a munka, hogy a tűzoltó autó beférjen, a bővítmény zárható legyen és a használati engedélyt megkapja, a további munkákat majd az anyagi forrás megléte esetén folytatják. A fellebbezés szerint ezt támasztja alá az építési napló utolsó bejegyzése, tanúvallomása, az alperes műszaki ellenőrének teljesítési igazolása és az igazságügyi szakértő véleménye, valamint Kanyó János polgármester képviselő testületi ülésen tett nyilatkozata továbbá a testület 23/2009. számú határozata is, mely a szertár II. befejező üteméhez benyújtandó 6.200.000,- Ft igényelt támogatásra vonatkozott. Mindezekre figyelemmel az alperes a felek szóbeli megállapodásának megfelelően köteles megfizetni a felperesnek az elvégzett munkák ellenértékét, azaz a már megfizetett 5 millió forinton felül 4.920.023,- Ft-ot. A fellebbezés szerint téves az elsőfokú ítélet jogalap hiányára hivatkozása, figyelemmel a felek között írásban és szóban is létrejött vállalkozási szerződésre.

A fellebbezés szerint tévedett a szakértő, amikor a teljes körű befejezéshez szükséges munkák 567.064,- Ft-os értékét nem az el nem végzett munkák 2.273.082,- Ft-os értékéből vonta le, és ebből a tévedésből fakadóan helytelenül számolta ki az elsőfokú bíróság is a felperes által elvégzett munka ellenértékét. Arra az esetre, ha ez a törvényszék számára az iratokból nem lenne egyértelmű, a szakértő meghallgatását indítványozta.

A per fő tárgyát illetően egyebekben, a keresetnek helyt adó rendelkezés tekintetében a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset teljes elutasítására irányult. Fellebbezésének indokaként előadta, hogy alaptalanul állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a művelődési ház bővített felújítási munkálatai vonatkozásában előkerült a.....-tól a felek között 4.969.492,- Ft kikötésével létrejött szerződés. Ezzel szemben ugyanis egy fénymásolat került elő, melynek hitelességét az alperes vitatta, a felperes pedig nem mutatta be az eredetét. A per korábbi szakaszában a felperesi ügyvezető is úgy nyilatkozott, hogy csak a két 5 millió forint átalánydíjas szerződés volt.

Az alperes okiratokkal igazolta, hogy az alperesi műszaki ellenőr megbízatása 2009. januárjában megszűnt. felperesi tanú alátámasztotta, hogy a felperes 2009. január 16-án végleg levonult. Ehhez képest iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a műszaki ellenőr a 2x1.800.000,- Ft értékű munkát 2009. áprilisában leigazolta, ugyanis az aláíró személynek ekkor már nem volt képviselői jogosultsága, műszaki ellenőri minősége az alperesnél. E két teljesítési igazoláson pedig a korábbiakkal szemben az alperesi polgármester aláírása nem szerepel.

A felperes álláspontját cáfoló bizonyítékokat, a felperes egymásnak ellentmondó nyilatkozatait az elsőfokú bíróság nem értékelte.

Az alperes fellebbezése szerint a járásbíróság állásfoglalása a perben releváns egyes jogkérdésekben is téves. A fénymásolatban előkerült szerződés ugyanis nem minősül okiratnak, nem fogadható el bizonyítékként. A felek jogviszonyát nem a felperesi ajánlatok, hanem az ezt követően megkötött szerződések alapján kell elbírálni, a felek dönthetnek ugyanis úgy, hogy a korábbi ajánlathoz képest eltérő tartalommal kötnek szerződést.

A felperes a két 5 millió forintos szerződés érvényességét soha nem vitatta, a felperesi ügyvezető kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a két építési napló által tanúsított munkák ellenértékét a két 5 millió forint átalánydíjas szerződés tartalmazza. Szerinte sem volt a feleknek olyan megállapodása, hogy a 2 x 5 millió forinton felül további díjazás kerül kifizetésre, hiszen erről a felperesi ügyvezető az alperes részéről csak.....-sal tárgyalt, aki pedig tanúmeghallgatása során cáfolta, hogy a pénzügyi kötelezettségvállalások területén hatásköre lett volna.

A fellebbezés szerint a felperes által készített költségvetések tartalma legfeljebb a felperes saját kalkulációjának minősülhet, nem pedig a felek konszenzusának. A költségvetések alapján legfeljebb a teljes munka műszaki tartalma állapítható meg, melyek elvégzését a felperes a 2 x 5 millió forint átalánydíjas szerződésben vállalta.

A fellebbezés szerint az elsőfokú ítélet kamatszámítása is téves, eredeti számla hiányában a Ptk. 301/A. § (3) bekezdése alapján a kamatszámítás legkorábbi kezdő időpontja a fizetési meghagyás kibocsátására irányuló kérelem benyújtásának az időpontja, azaz 2013. október 9. lehet.

A kamatmérték is törvénysértő, 2009-től ugyanis a késedelmi kamat törvényes mértéke a jegybanki alapkamat naptári félév utolsó napján érvényes mértékének 7 %-kal növelt összege volt.

Az alperes elévülési kifogásával kapcsolatosan is tévedett az elsőfokú bíróság, ugyanis az eredetileg érvényesített 3.600.000,- Ft-on felüli követelés vonatkozásában a felperes jogfenntartó nyilatkozatot nem tett, sőt kifejezetten kijelentette, hogy ezt meghaladóan nincs követelése. További követeléseit csak a megismételt eljárásban, jóval az 5 éves elévülési időn túl terjesztette elő. Nincs olyan bírói gyakorlat, mely szerint a nem érvényesített követelések tekintetében is megszakítja az elévülési időt más követelés érvényesítése.

Az alperes késedelmi kötbérkövetelése beszámítási kifogásként történt érvényesítésével kapcsolatosan a fellebbezés szerint iratellenes az a megállapítás, hogy nincs írásos kötbérkikötés, ezért az az alperesnek nem jár. A tűzoltó szertár esetében kötött egyetlen írásos szerződés 9. pontja ugyanis napi 5.000,- Ft kötbérkikötést tartalmaz a vállalkozó késedelmes teljesítése esetére. A felperes is elismerte és a szakértő is megerősítette, hogy a felperes az elvállalt munkák egy részét nem végezte el. A felek között nem jött létre olyan megállapodás, mely kötbérmentesen feljogosította volna a felperest e magatartásra. Napi 5.000,- Ft kötbérrel számolva az alperes kötbérkövetelése pedig meghaladja a felperes követelését.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az alperes, az alperesé a felperes fellebbezésének az elutasítására irányult.

A felperes az alperes fellebbezésével szemben benyújtott ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a támogatási szerződés meghosszabbításra került, ezért annak ellenére, hogy az alperesi műszaki ellenőr részére a megbízási díj 2009. januárjában kifizetésre került, a fejlesztés 2009. február elejei közbenső ellenőrzésén is jelen volt, a beruházás készre jelentésére pedig 2009. március 5-én került sor. A felperes a számlát 2009. április 20-án kiállította és a felperesi ügyvezető személyesen átadta az alperesnek. Az átadás megtörténtét igazolja tanúvallomása is, mely szerint a polgármester 2010-ben arról tájékoztatta, hogy kifizetetlen számlát nyújtott be az alpereshez a felperes. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem tartalmaznak olyan előírást, mely szerint a számla benyújtása csak postai úton lenne jogoszerű.

A számla átadását követően a felperes 2012. december 6-án és 2013. június 14-én is felszólította az alperest a teljesítésre, amely felszólításokra az alperes válaszolt. A felperes a keresetlevelet 2013. október 24-én nyújtotta be, az eljárás azóta is folyamatban van, melynek tartama alatt ugyanabból a jogviszonyból származó követelése összegét emelte fel a felperes, ezért követelése a felemelt összeg erejéig sem évült el.

A kultúrház vonatkozásában a szerződés szerinti módosított teljesítési határidő 2009. március 31. napja volt, ehhez képest a beruházás készre jelentése 2009. március 5-én megtörtént, míg a tűzoltó

szertár tekintetében a teljesítési határidő 2008. december 20. napja volt, a teljes munka elvégzése pedig 2008. december 2-án megtörtént, a létesítmény a használatbavételi engedélyt megkapta. Ezért a felperes részéről késedelem nem állapítható meg, így az alperes késedelmi kötbér beszámítási igénye nem alapos.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a felperes fellebbezése alaptalan, míg az alperes fellebbezése csak a késedelmi kamat mértéke tekintetében alapos, egyebekben alaptalan.

A bíróság a megismételt eljárásban az érdemi döntéshozatalhoz szükséges bizonyítást lefolytatta, annak alapján a tényállást helytállóan állapította meg, arra alapított döntése a per érdemében megfelel az irányadó és általa alkalmazott jogszabályi rendelkezéseknek.

Osztja a törvényszék a bíróság álláspontját, mely szerint a peres felek között mindkét munkát vonatkozásában átalánydíjas vállalkozási szerződés jött létre. Módosított megállapodásuk szerint az átalányár a művelődési ház felújítása vonatkozásában bruttó 9.969.492,- Ft, a tűzoltó szertár vonatkozásában pedig bruttó 9.794.179,- Ft volt. Mindkét munkát vonatkozásában e módosított szerződések tartalmazták az alperes által igényelt és a felperes által elvégezni vállalt munkákat.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként alappal volt megállapítható, hogy a 2x5 millió forint vállalkozói díjas szerződés megkötésére és a két ennek megfelelő költségvetés elkészítésére azért került sor, mert az alperesnek a 2x4 millió forint támogatás iránt benyújtandó pályázathoz ilyen szerződésekre, költségvetésekre és árajánlatokra volt szüksége azzal, hogy további 1-1 millió forint önerő biztosítását kellett vállalnia a pályázati támogatás elnyerése érdekében. Ettől függetlenül az alperes által igényelt és a felperes által vállalt munkák 5-5 millió forintból nem voltak kivitelezhetők, ezért készült mindkét munkát vonatkozásában a kiegészítő költségvetés és került megkötésre a felek által a művelődési ház munkálatai vonatkozásában a további 4.969.492,- Ft-ra értékelt munkát elvégzésére vonatkozó vállalkozási szerződés és jött létre szóban a tűzoltó szertár vonatkozásában a további 4.794.179,- Ft-ra értékelt munkát elvégzésére vonatkozó vállalkozási szerződés. Az alperes fellebbezésében kifogásolt körülmény, hogy a 4.969.492,- Ft összegű munkát elvégzésére vonatkozó szerződés eredeti példánya nem került elő, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal szemben nem alkalmas a szerződés létrejöttének a megcáfolására, tekintettel arra, hogy a fénymásolt okirat is bizonyítékként vehető figyelembe, ha nem merül fel olyan tény, körülmény, mely annak valódiságát megcáfolná, jelen esetben pedig a-tól beszerzett iratok között fénymásolatban fellelt ezen okirat esetében ez nem merült fel, másrészt a vállalkozási szerződés érvényességét a jogszabály nem köti írásbeli formához, az szóban, sőt ráutaló magatartással is létrejöhet érvényesen.

Az, hogy mindkét munkát vonatkozásában előzetes költségvetés készült, melynek alapján a vállalkozói díj a felek szerződésében meghatározása került, a felperes fellebbezésében és a szakértői véleményben írtakkal szemben nem zárja ki annak megállapítását, hogy a felek a vállalkozói díjat mindkét szerződésben átalányösszegben határozták meg. Nem ellentmondó e körben a felperes fellebbezésében hivatkozott, a bíróság általi esetleges szóbeli és írásbeli indokolás közötti eltérés sem, azáltal ugyanis, hogy az ismert okból az 5.000.000,- Ft-on felüli munkák elvégzésére a felek között a tűzoltó szertár tekintetében szóban létrejött a 4.794.179,- Ft vállalkozói díjjal megkötött szerződés is, csupán az átalányösszegben megállapított vállalkozói díj került módosításra, és egyik munkát vonatkozásában sem változtatta a szerződésmódosítás az átalánydíjas szerződést utólagos elszámolású szerződéssé, melynek alapján a szerződések felperes általi teljesítését követően az öt megillető vállalkozói díjat a tényleges teljesítés utólagos felmérése alapján kellene meghatározni.

Pótmunka egyik szerződés vonatkozásában sem került az alperes által megrendelésre és a felperes

által elvégzésre.

Az szerződés szerinti átalány összegű vállalkozói díj akkor illeti meg a vállalkozót, ha a szerződésnek megfelelően teljesít.

A művelődési ház vonatkozásában a felperes a munkát a felek módosított szerződésének megfelelően elvégezte, ezért helytállóan állapította meg a bíróság, hogy a szerződés szerinti 9.969.492,- Ft-os átalánydíjból a már megfizetett 5.000.000,- Ft-on felüli 4.969.492,- Ft-ra jogosult.

A tűzoltó szertár vonatkozásában a felperes a szerződés szerinti munkákat nem végezte el teljes körűen, ezért az e munkák vonatkozásában kikötött vállalkozói díját csökkenteni kellett az el nem végzett munkák értékével, mely a felperes igazságügyi szakértői véleménnyel alátámasztott számítása szerint 2.273.082,- Ft volt.

A szakvélemény alapján nem került továbbá elvégzésre a felperes által 567.064,- Ft értékű műszakilag illetőleg a rendeltetésszerű használathoz szükséges többletmunka, melynek fedezete a Ptk. 403. § (4) bekezdése alapján abban az esetben is a felperest terheli, ha ezen munkálatokkal illetőleg költségükkel a vállalkozói díjban való megállapodáskor nem kalkulált.

A felperes fellebbezésében foglaltakkal ellentétben az eljárás során beszerzett igazságügyi szakértői véleményből és annak kiegészítéséből nem állapítható meg az, hogy ezen 567.064,- Ft értékű elmaradt munkálat ellenértékét a szakértő által megerősített, a felperes által kiszámított 2.273.082,- Ft értékben elmaradt munkálat magában foglalja. Ellenkezőleg, a 68. sorszám alatti szakvélemény 11. oldalán lévő táblázatban 2.273.082,- Ft értékben részletezett elmaradt munkálatok és a 83. sorszám alatti szakvélemény kiegészítés mellékletét képező, az 567.064,- Ft összegű elmaradt munkálat vonatkozásában készült összesített és tételes költségvetés adatai sem a munkanemek, sem a mennyiségek, sem az anyagköltség, sem a munkadíj tételek vonatkozásában nem egyeznek, ami azt támasztja alá, hogy a szakértő által megállapított 567.064,- Ft értékű elmaradt munka a 2.273.082,- Ft értékben elmaradt munkálatokon felül számítandó. Ezért a törvényszék e körben a felperes indítványa ellenére nem tartotta szükségesnek a szakértő meghallgatását.

Mindezekre tekintettel helytállóan állapította meg a bíróság, hogy a felperest a tűzoltó szertár munkálatai vonatkozásában a szerződés szerinti 9.794.179,- Ft-os díjból a már megfizetett 5.000.000,- Ft, valamint az el nem végzett 2.273.082,- és 567.064,- Ft értékű munkálat összegének a levonásával megállapítandó összegű további vállalkozói díj illeti meg, melynek összegét azonban a bíróság téves számítás folytán állapította meg 6.913.525,- Ft-ban, annak helyes összege 6.923.525,- Ft.

A felperes ugyanabból a jogviszonyból származó követelése összegét emelte fel a per folyamán a szakvélemény alapján, a Pp. 146. § (1) bekezdésében biztosított lehetőségére figyelemmel.

Ezért helytállóan állapította meg a bíróság, hogy a felperes kereseti követelése az általa felemelt mérték erejéig sem évült el.

Az alperes által a fellebbezési tárgyaláson csatolt más ügyben hozott ítélet indokolása - ami egyébként nem kötelezően alkalmazandó iránymutatás más ügyre nézve - a másodfokú bíróság szerint éppen nem az alperes álláspontját támasztja alá, mivel az az elévülés megszakadása kapcsán nem a követelés pontos összegének, hanem az alapjául szolgáló jogviszony megjelölésére, azonosíthatóságára vonatkozik.

A bíróság álláspontja mellett, az alperes kötbérigényének az alaptalanságát nem csak az indokolja, hogy a tűzoltó szertár munkálatai vonatkozásában csak az 5.000.000,- Ft értékű munkára volt az írásbeli kötbérikötés, hanem még inkább az, hogy a felperes részéről a munkálatok befejezése azért maradt el, mert alperesi forráshiány miatt az addig elvégzett munkálatok ellenértékének teljes körű megfizetésére az alperes részéről a felperesi számla ellenében nem került sor. Az alperes késedelme pedig kizárja a felperes késedelmét.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a bíróság ítéletét a marasztalás tőkeösszege vonatkozásában, valamint a késedelmi kamat mértéke vonatkozásában a régi Pp. 301/A. § (2) bekezdésének hatályos rendelkezései alapján megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A felperes fellebbezése tárgyának értéke 2.398.926,- Ft, míg az alperes fellebbezése tárgyának értéke 6.913.525,- Ft volt. A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a marasztalás tőkeösszegét a törvényszék csupán a bíróság által eszközölt téves számítás folytán emelte fel 10.000 forinttal. Az alperes fellebbezése pedig csak a késedelmi kamat mértéke tekintetében vezetett eredményre, mely a fellebbezése tárgyának az értékéhez képest elenyésző.

Ezért a törvényszék a Pp. 78. § (1) bekezdése és 81. § (1) bekezdése alapján úgy határozott, hogy saját fellebbezésükkel kapcsolatosan felmerült perköltségüket a felek maguk kötelesek viselni, míg a fellebbezés tárgya értékére figyelemmel eredménytelenebbül fellebbező alperest a fellebbezések tárgyértékének különbözetére figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM sz. rendelet 3. § (2) bekezdésének a.) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte a felperes részére, mely a felperes jogi képviselőjének nyilatkozatára figyelemmel nem tartalmaz ÁFÁ-t.

Balassagyarmat, 2017. június 15.

dr. Barsi József s.k.
a tanács elnöke

dr. Nádai Mónika s.k.
előadó bíró

dr. Pappné dr. Makka Éva s.k.
bíró

a kiadmány hitelélül: